

אומרים [רק]: קדוש, ולא יחוד של קריאת שמע, שלא נמסר להם. אבל [מבוח] היחוד של ישראל מתחזקים המלאכים [לומר] תקדשה שלהם.¹⁷ ועל סוד זה כתוב: קדמו שרים אחר נגנים (תהלים סח, כו). קדמו שרים - אלו ישראל, ביחוד שלהם. אחר נגנים - אלו חיות הקודש שמעלות נגנים בכנפיהן. בתוך עלמות תופפות (שם, שם), אלו: בתולות אחריה (שם מה, טו). וסוד הדבר: קדוש וברוך. קדוש - אומרים לו שרפים של הכפא, ששמע אותם ישעיה.¹⁸ ברוך - שמע יחזקאל מפיהן של החיות. לפיכך: אחר נגנים [דהיינו: החיות] בתוך עלמות תופפות [דהיינו: השרפים לפנייהן].

והכל בזכותו של ישראל כבא, שנאמר בו: ויחלום וכו' והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו (בראשית כח, יב), ראה אותם מלאכי עליון שעולים בו וירדים בו [בעקב עצמו], שהנה על ידי התקון שלו והיחוד של בניו [ב"ש] מתחזקים [המלאכים] לעבוד העבודה לפני אדונם. מדוע? אלא בגלל: והנה יהוה נצב עליו (שם, שם, יג), זה השם העליון הקדוש, מקור הכל [ששורה על יעקב].

ובזמן הגלות מתכסה שם זה, ולא מתגלה. באותו זמן כתוב: אתי נהג וילך חשך ולא אור (איכה ג, ב). שעל הגלות

דלא אתמסר להו. אבל ביחודא דישראל מתתקפי מלאכיא לקדשה דלהון. על רזא דא פתיב קדמו שרים אחר נגנים (תהלים סח, כו). קדמו שרים, אלין ישראל ביחודא דלהון. אחר נגנים, אלין חיון קדישין דסלקין נגונין בגדפיהו. בתוך עלמות תופפות (שם), אלין בתולות אחריה (שם מה, טו). ורזא דמלה: קדוש וברוך. קדוש, אמרו לה שרפים דכרסיא דשמע להו ישעיה. ברוך, שמע יחזקאל מפומא דחיון. בגין כף: אחר נגנים בתוך עלמות תופפות.

וכלא בזכותא דישראל סבא דאתמר בה: ויחלום וכו' והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו (בראשית כח, יב) חמא אנון מלאכיא עלאי דסלקין בה ונחתין בה, דהא בתקונא דילה ויחודא דבנוי מתקפין למפלח פלחנא קמי מארייהו. אמאי. אלא בגין והנה ה' נצב עליו, דא שמא עלאה קדישא מקורא דכלא.

ובזמןא דגלותא אתפסי שמא דא ולא אתגליא. בההוא זמןא פתיב אתי נהג וילך חשך ולא אור (איכה ג, ב).

17. עי' זהר ואתחנן ח"ג, רסג, ע"א; זהר לך לך צ, ע"א.

18. עי' ישעיה ו, ב-ג: "שרפים עומדים ממעל לו שש כנפים... וקרא זה אל זה ואמר קדוש, קדוש, קדוש".